

Det er forslagsstillernes opfattelse, at disse procenter, som angiver, hvor meget skatten udgør af en ekstra arbejdsindsats og fortjeneste, ikke tåler yderligere forhøjelse, såfremt det skal undgås, at arbejdslysten og initiativet svækkes til skade både for produktionen, for den enkelte og for den samlede indtjening i vort samfund, der atter er grundlag for statens og kommunernes økonomiske muligheder. Den kommende grundskala bør tværtimod udformes således, at marginalbeskatningsprocenten reduceres for de mindre og mellemstore indkomster. I kraft af det større initiativ, som herved kan udløses, og som bl. a. vil give sig udslag i et øget beskatningsgrundlag, vil dette også både på kortere og længere sigt være en økonomisk fordel for det offentlige.

Forslagsstillerne råder ikke over det kendskab til indkomstudviklingen og det offentliges udgiftsbehov, som er nødvendigt for at opstille en egentlig grundskala med en hertil knyttet udskrivningsprocent for det kommende skatteår. Forslaget tilsigter alene at fastlægge visse afgørende principper, som det offentlige ubetinget bør respektere dels af hensyn til skatteyderne og dels af hensyn til den offentlige økonomi.

For at hindre, at skattefradragets bortfald skal give anledning til en svækkelse af arbejdslysten og initiativet gennem en beskatningsforhøjelse, som var udelukket under fradragets eksistens, foreslås derfor:

at der fortsat skal være fradraget for betalte kommunale skatter,

at der fastsættes en højeste grænse for beskatningen til staten af den yderste del af indkomsten (den sidst tjente krone) og

at udskrivningslovens bestemmelser om nedsættelse af den samlede indkomst- og formueskat, såfremt denne overstiger en nærmere angivet grænse, og om nedsættelse af formueskatten på formuer med lavt formueafkast ajourføres.

Fradraget for kommunale skatter.

Når forslaget opfordrer regeringen til at udarbejde lovgivningen således, at den kommunale fradraget bevares, skyldes dette:

For det første, at der herved sker en vis automatisk udligning af den samlede indkomstbeskatning af skatteydere i kommuner med høj og med lavere kommunal indkomstskatteudskrivning. I dyre kommuner bliver det kommunale skattefradrag af en given indkomst relativt stort, hvorved statsskatten reduceres tilsvarende mere, medens den samme indkomst i billige kommuner som følge af det mere

beskedne kommuneskattefradrag pålignes en højere statsskat.

For det andet, at man derved undgår at tilskynde kommunerne til at lægge en forholdsvis stadig stigende del af den kommunale skatteudskrivning over på den kommunale ejendomsbeskatning, for hvilken der nødvendigvis fortsat må og skal gælde fradraget. En sådan overvæltning vil navnlig ramme parcellusejere med jævne eller små indkomster og erhvervsvirksomheder.

For det tredje, at skatteloft, som ikke er ledsaget af kommunal fradraget, vil friste til omgåelse ved at lægge finansieringen af statsopgaver ud til kommunerne til dækning via kommuneskatten. Er der derimod kommunalt skattefradrag, vil sådanne skatteforhøjelser ikke kunne undgå delvis at blive finansieret også af statsskat som følge af det tilsvarende forøgede fradrag ved statsskattens beregning.

Maksimumsgrænse for den marginale statsindkomstskat.

Forslaget tilsigter dernæst at indføre en øverste grænse for den maksimale beskatning til staten af den yderste del af indkomsten. En sådan grænse kan enten fastsættes ved en bestemmelse om, at udskrivningslovens grundskala maksimalt skal kunne anvendes med de satser for beskatningen på de forskellige indkomstrin, som fremgår af selve skalaen, eller ved at der lægges et loft over selve udskrivningsprocenten. Om det bliver den ene eller den anden af de to her nævnte metoder, anser forslagsstillerne for et hensigtsmæssighedsspørgsmål, som bør afgøres efter grundig overvejelse under de forestående forhandlinger om skattelovgivning. Hovedsagen er, at den marginale beskatning af indkomsten efter fradrag for betalte kommunale skatter ikke kommer til at overstige en grænse, der svarer til den højeste marginale ligevægtsbeskatning under det gældende system med fradraget for samtlige betalte skatter.

Forslagsstillerne har skønnet, at en grænse, der svarer til den maksimale ligevægtsbeskatning af bruttoindkomsten under det nuværende system forudsætter, at den højeste marginale statsskatteprocent ikke må overstige 42 pct. i et system, hvor der hverken er fradraget for indkomstskat til staten eller til kommunen. Dette vil svare til ca. 50 pct., såfremt den kommunale skat kan bringes til fradrag inden beregningen af indkomstskatten til staten. Disse tal er baseret på en fradragberettiget kommuneskat på 20 pct., hvilket formentlig vil komme til at ligge over gennemsnittet for den maksimale kommunale beskatning i et system, hvor der